

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/3/2021
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120333785
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denis Vékony
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2021:6120333785.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Denisa Vékonyho a sudkýň JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Márie Vrtochovej v spore žalobcu SetCar sk, a.s., so sídlom Sučany, Priemyselná 10, IČO 50 387 189, zastúpeného JUDr. Tomášom Zbojom, advokátom, so sídlom Martin, Kuzmányho 4 proti žalovanému KOMUNÁLNA poisťovňa, a.s. Vienna Insurance Group, so sídlom Bratislava, Štefánikova 17, IČO 31 595 545, zastúpenému JUDr. Felixom Neupauerom, advokátom, so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 8/A, o zaplatenie 285,91 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prievidza č.k. 15C/25/2020-51 zo dňa 05. októbra 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.
Žalobca má voči žalovanému **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 285,91 eur, a to v lehote troch dní odo dňa právoplatnosti rozsudku a žalobcovi priznal proti žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Na odôvodnenie tohto rozsudku uviedol, že žalobca sa podanou žalobou od žalovaného domáhal zaplatenia 285,91 eur, čo odôvodnil tým, že na základe škodovej udalosti evidovanej u žalovaného, došlo ku škode na motorovom vozidle poškodeného, ktorá škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla poisteného v poisťovni žalovaného. V jej dôsledku bol poškodený nútený za účelom zabezpečenia svojich potrieb, užívať náhradné motorové vozidlo, ktoré si prenajal od žalobcu. Žalovaný pri šetrení poistnej udalosti výdavky poškodeného na nájomnom neuznal. Poškodený so žalobcom uzatvoril zmluvu o postúpení pohľadávky, predmetom ktorej bol nárok na náhradu škody vyplývajúcej z poistnej udalosti z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného motorového vozidla. Uzavretie zmluvy o postúpení pohľadávky, poškodený oznámil žalovanému.

2. Súd vykonal vo veci dokazovanie, z ktorého zistil, že dňa 27.6.2018 došlo v Prievidzi došlo k dopravnej nehode, ktorú zavinilo vozidlo držiteľa KOMATOP s.r.o Prievidza EČV PD XXX FF, ktoré riadil vodič C. F. a vozidlo bolo poistené v Komunálnej poisťovni Bratislava. Poškodeným vozidlom bolo vozidlo spoločnosti BJ Servis s.r.o. Bratislava, ktoré riadil vodič Q. A., pričom došlo k poškodeniu ľavého zadného blatníka, svetla, nárazníka a kolesa. Zo zákazkového listu Autokomplexx s.r.o. Nováky vyplynula objednávka opravy vozidla Octavia RS 162/2 OTSI M6F, EČV BL XXX JV, príjem zákazky 3.7.2018, pričom išlo o opravné práce ľavej strany vozidla s odhadnou cenou bez DPH 1200,- eur. Predbežný termín dokončenia opravy bol určený na 20.7.2018. Dňa 4.7.2018 bola uzavretá zmluva o prenájme vozidla č. 375/46 medzi prenajímateľom - žalobcom a nájomcom BJ Servis s.r.o. so sídlom Bratislava, pričom prenajaté vozidlo bolo Škoda Octavia EČV MT XXX EM, s dobou prenájmu od 4.7.2018. Denná sadzba prenájmu bola dojednaná 52,80 eur. Za nájomcu podpísal zmluvu Q. A. a účelom zapožičania bolo - náhradné vozidlo používané na služobné cesty. Nájomca zároveň splnomocnil prenajímateľa na všetky úkony súvisiace s uplatnením nároku na poistné plnenie pri škodovej udalosti zo dňa 27.6.2018 na vozidle Škoda Octavia EČV BL XXXJV. Vozidlo bolo odovzdané dňa 19.7.2018

po ukončení nájmu. Dňa 4.7.2018 bola uzavretá dohoda o plnej moci medzi spoločnosťou BJ Servis s.r.o. Bratislava s Q. A. na zastupovanie vo všetkých veciach týkajúcich sa nehody zo dňa 27.6.2018 a firemného vozidla Škoda Octavia, EČV BL XXX JV , a to na opravu vozidla, prevzatie, zapožičanie náhradného vozidla, prijatie poistného pnenia, uzatváranie všetkých úkonov, komunikáciu s poisťovňami a štátnymi orgánmi. Faktúrou č. 180405 fakturoval žalobca nájomcovi prenájom náhradného vozidla za 16 dní pri jednotkovej cene 37,- eur celkom cenu 592,- eur, DPH 118,40 eur, spolu 710,40 eur. Listom z 19.7.2018 oznámil zástupca nájomcu - poškodeného žalovanému, že dňa 19.7.2018 postúpil pohľadávku voči spoločnosti spočívajúcu v nároku na poistné plnenie - náhradu škody vyplývajúce z poistnej udalosti č. 8013687653 zo dňa 27.6.2018 z titulu náhrady účelne vynaložených nákladov na prenájom náhradného vozidla vo výške 710,40 eur spolu s jej príslušenstvom a právami s ňou spojenými na spoločnosť žalobcu. Pohľadávka prešla na túto spoločnosť, preto žiada plniť na účet spoločnosti. Oznámením o poistnom plnení z 2.8.2018 oznámil žalovaný žalobcovi, že dňa 1.8.2018 ukončili šetrenie poistnej udalosti a z fakturovanej doby prenájmu 16 dní bolo priznaných 10 dní ako priznané skutočné náklady na zapožičanie motorového vozidla počas nevyhnutnej doby opravy vlastného motorového vozidla. Poistné plnenie bolo priznané v sume 424,49 eur. Upomienkou č.20180098 zo dňa 5.12.2018 upomínal žalobca žalovaného na uhradenie okrem iného i pohľadávky z predmetnej faktúry č. 180405 v sume 285,91 eur. Uvedená upomienka bola daná na doručenie 12.1.2018.

3. Uvedené skutočnosti súd posúdil podľa § 4 ods. 2 písm. b) a § 15 ods. 1 zákona č. 381/2001 Z.z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, a dospel k záveru, že žaloba bola podaná dôvodne. Uviedol, že námietku žalovaného o nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu nepovažoval za opodstatnenú. Žalobca riadne preukázal svoje právo na poskytnutie plnenia od žalovaného predovšetkým na základe zmluvy o postúpení pohľadávky, a to predovšetkým na základe dohody o započítaní podľa čl. 5 zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.7.2018. V danom prípade išlo o dva právne vzťahy a z nich vyplývajúce dve rozličné pohľadávky. V prvom prípade to bola pohľadávka, ktorú mal poškodený ako vlastník poškodeného vozidla voči žalovanému ako poisťovní. Druhým právnym vzťahom bol vzťah medzi žalobcom ako prenajímateľom náhradného vozidla a poškodeným ako nájomcom náhradného vozidla. Na základe uvedeného právneho vzťahu mal pohľadávku žalobca voči poškodenému. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky vyplýva, že postupovanou pohľadávkou bola pohľadávka poškodeného voči žalovanému. Dohodnutou odplatom za postúpenie pohľadávky je suma, ktorá zodpovedá výške nájomného za nájom náhradného vozidla (bez DPH). Podľa názoru súdu, poškodený bol oprávnený postúpiť svoju pohľadávku voči žalovanému na tretiu osobu, nebolo to v rozpore s § 524 a 525 Občianskeho zákonníka. Pohľadávka bola postupovaná za odplatu a bolo vecou postupcu a postupníka, na akej odplate sa dohodnú. V tomto konkrétnom prípade sa dohodli, že odplata bude v rovnakej výške ako bola výška pohľadávky žalobcu voči poškodenému. Súd zároveň konštatoval, že dohoda o výške odmeny za postúpenie pohľadávky, ktorú mal poškodený voči žalovanému bola vecou poškodeného ako postupcu a žalobcu ako postupníka. Išlo o ich dvojstranný právny vzťah a žalovaného ako subjektu, ktorý nebol súčasťou dohody o odmene za postúpenie pohľadávky v zásade táto dohoda nemá čo zaujímať. Tu súd poukázal na jednu zo základných zásad občianskeho práva, ktorou je zásada autonómie vôle zmluvných strán. Dlžník ani nie je zmluvnou stranou zmluvy o postúpení pohľadávky. Z oznámenia o postúpení pohľadávky vyplynulo, že postúpenie pohľadávky oznamoval žalovanému ako dlžníkovi tejto pohľadávky poškodený ako veriteľ pohľadávky a zároveň aj postupca pohľadávky. V zmysle ustanovenia § 526 ods.2 Občianskeho zákonníka v takomto prípade dlžník ani nebol oprávnený dožadovať sa preukázania zmluvy o postúpení pohľadávky. Vzhľadom na uvedené považoval súd zmluvu o postúpení pohľadávky za platnú a aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu vo vzťahu k uplatnenému nároku za danú. Ďalej súd uviedol, že bolo riadne preukázané, že na strane poškodeného sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady na prenájom motorového vozidla v trvaní 16 dní, ktorá doba zodpovedá dobe opravy na poškodenom vozidle. Poškodený, ktorým bola obchodná spoločnosť, potreboval motorové vozidlo na služobné účely, pričom aj škoda na vozidle pri dopravnej nehode bola spôsobená na služobnom vozidle poškodenej spoločnosti /§ 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka/. Cena prenájmu 52,80 eur za deň je primeranou cenou, pričom podľa fakturácie táto cena bola nižšia, a to 44,40 eur s DPH. Súd považoval ako platne uzavretú zmluvu o nájme vozidla a aj následne zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky na žalobcu a zároveň aj k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Zo žiadneho zákonného ustanovenia nevyplýva, že by nebol možný takýto spôsob usporiadania vzájomných práv a povinností. Predmetná pohľadávka z titulu nároku na náhradu škody poškodeného, ktorý nárok vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody, pričom táto pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatosť postúpenia a vzájomné započítanie

pohľadávok. Postúpenie pohľadávky poškodeného na žalobcu bolo v súlade s § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka, pričom takémuto postúpeniu neodporuje žiadne zákonné obmedzenie a na nadobudnutie pohľadávky z titulu postúpenia nemusí žalobca disponovať žiadnym oprávnením na podnikanie. Taktiež nie je vylúčené vzájomné započítanie týchto pohľadávok. Žalobca preto mohol vo svojom mene a na svoj účet uplatňovať nárok voči dlžníkovi, teda žalovanému. Pokiaľ ide o dobu prenájmu vozidla táto podľa súdu zodpovedala dĺžke opravy vozidla, čím bola objektivizovaná potreba prenájmu vozidla. Žalovaný nijako logicky nezdôvodnil, prečo krátil dobu vyplateného poistného plnenia len za 10 dní, keď doba opravy bola 16 dní a žalovaný mal k dispozícii k uvedenému všetky podklady, a to minimálne v priebehu súdneho konania. Vzhľadom na priamu komunikáciu žalovaného a žalobcu už pri vyporiadaní uplatnenej škody a oznámenie o čiastočnom plnení, javí sa ako účelové tvrdenie žalovaného, že nemal k dispozícii predmetnú faktúru z fakturovania nájmu za vozidlo. Škoda, ktorá vznikla poškodenému z titulu účelne vynaložených nákladov na nájom tohto vozidla, vznikla pritom v priamej príčinnej súvislosti s poistnou udalosťou, pretože prenájom bol priamo vyvolaný potrebou opravy poškodeného vozidla. Vzhľadom na uvedené súd zaviazal žalovaného k zaplateniu 285,91 eur ako zvyšok náhrady škody vzniknutej účelne vynaloženými nákladmi (710,- eur - 424,49 eur).

4. Rozhodnutie o náhrade trov konania súd odôvodnil podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods.2 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok /ďalej len CSP/ s tým, že žalobca bol v konaní plne úspešný, preto mu prináleží náhrada trov konania v rozsahu 100%.

5. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalovaný. Podľa neho súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že považuje rozsudok prvoinštančného súdu za nesprávny, nezákonný a navyše aj arbitrárny. Má za to, že súd prvej inštancie sa v prvom rade nedostatočným a nesprávnym spôsobom vyporiadal s namietanou aktívnou vecnou legitimitáciou žalobcu vo vedenom spore. Má za to, že žalobca nebol vo vedenom súdnom konaní aktívne vecne legitimitovaný. Zo súdom uvádzaného zisteného skutkového stavu (ktorý vychádza a súčasne ho potvrdzujú aj dôkazy predložené žalobcom) vyplýva, že poškodený mal voči žalobcovi záväzok, ktorý spočíval v neuhradenej faktúre. Z uvedeného potom vyplýva, že poškodený predstavoval subjekt, ktorý bol dlžníkom žalobcu. Poškodený predstavoval dlžníka žalobcu, nemohol preto so žalobcom platne uzatvoriť zmluvu o postúpení pohľadávky. Uzatvorením predmetnej zmluvy o postúpení nemohlo dôjsť k postúpeniu pohľadávky poškodeného na žalobcu, ale v uvedenom prípade došlo k postúpeniu záväzku poškodeného, ktorý v zmysle vystavenej faktúry predstavuje práve pohľadávku žalobcu. Inými slovami, uvedeným postúpením došlo k postúpeniu pohľadávky žalobcu, čo je v rozpore s § 524 Občianskeho zákonníka. K úhrade faktúry žalobcu pritom v uvedených súvislostiach logicky nemohlo dôjsť ani na základe vzájomného zápočtu realizovaného v zmluve o postúpení. Vychádzajúc zo zmluvy o postúpení totiž jednoznačne vyplýva, že prejav vôle jej účastníkov najskôr smeroval k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu údajne vzájomných pohľadávok poškodeného a žalobcu. Ak teda poškodený nebol majiteľom pohľadávky voči žalobcovi pred jej postúpením, nemohol túto pohľadávku postúpiť na žalobcu a kauzálna žalobcovi následne nemohla vzniknúť pohľadávka voči poškodenému na zaplatenie odplaty za postúpenie, ktorú následne žalobca mienil použiť na započítanie. Z uvedeného potom vyplýva, že žalobca nemôže predstavovať aktívne vecne legitimitovaný subjekt na strane žalobcu v predmetnom súdnom konaní. Vzhľadom na uvedené žalovaný navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vráti na ďalšie konanie.

6. K odvolaniu žalovaného sa vyjadril žalobca. Uviedol, že rozsudok súdu prvej inštancie považujeme v celom rozsahu za vecne správny, zákonný a dostatočne odôvodnený. Súd vzhľadom na skutkové okolnosti a vykonané dokazovanie mal aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu za preukázanú z predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky, na základe ktorej došlo k platnému postúpeniu predmetnej pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Právne posúdenie a odôvodnenie rozsudku prvostupňového súdu v otázke namietanej aktívnej legitimitácie žalobcu považuje žalobca za zrozumiteľné a správne. To, že žalovaný akceptoval postúpenie pohľadávky je napokon zrejmé aj z toho, že čiastočné poistné plnenie poukázal na účet žalobcu, ako postupníka. Uvedené potvrdzuje predložené oznámenie o poistnom plnení, z ktorého nepochybne vyplýva, že žalovaný svojim konaním sám potvrdil aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu už v rámci likvidácie poistnej udalosti. V čase pred podaním žaloby tak žalovaný nemal najmenšiu pochybnosť o postúpení pohľadávky. Keďže zo strany žalovaného bolo poskytnuté čiastočné poistné plnenie, nemôže byť sporné ani to, že poškodenému vznikol nárok na preplatenie účelne vynaložených nákladov za nájom náhradného vozidla. Prenájom náhradného vozidla je totiž súčasťou judikatúrou považovaný za skutočnú škodu, teda za majetkovú hodnotu, ktorú bolo potrebné vynaložiť k uvedeniu veci do predošlého stavu. Túto skutočnosť napokon obsahuje aj samotné usmernenie členov SKP č. 17/2002, z ktorého žalovaný vychádza pri šetrení poistných udalostí. Pokiaľ ide o namietanú absolútnu

neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky, skutočnosť, že došlo k prevodu práva medzi žalobcom a poškodeným a súčasne k úhrade predmetnej faktúry nespôsobuje rozpor s ustanovením § 524 Občianskeho zákonníka, či neexistenciu nároku na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla. Uvedené zastrešuje jeden dokument a to predložená zmluva o postúpení pohľadávky, v zmysle ktorého došlo k úhrade faktúry a zároveň k postúpeniu pohľadávky. Zákonný nárok na náhradu nákladov účelne vynaložených za prenájom náhradného vozidla voči žalovanému tak zostáva zachovaný, zmenila sa len osoba oprávnená domáhať sa uspokojenia predmetnej pohľadávky. Je nevyhnutné poznamenať, že poškodený má v zmysle zákona o PZP nárok na náhradu škody spôsobenej prevádzkou motorového vozidla od žalovaného a nie od žalobcu (prenajímateľa vozidla). Dlžníkom tak v tomto prípade je práve žalovaný a nie poškodený. V čase uzatvorenia zmluvy o postúpení pohľadávky došlo k úhrade faktúry, a teda aj k vzniku škody. Takéto postúpenie pohľadávky podľa rozhodovacej praxe všeobecných súdov neodporuje zákonu. Tvrdenie žalovaného ohľadne postúpenia pohľadávky má žalobca za nesprávne a zavádzajúce, nakoľko ide o odplatné postúpenie pohľadávky, v dôsledku čoho došlo k vzájomnému zápočtu práve nároku na úhradu fakturovaného nájomného s nárokom na zaplatenie odplaty za postúpenie a nie so samotným nárokom na náhradu škody, ktorý bol v zmysle zmluvy postúpený. Rovnako tak tvrdenie, že prejav vôle účastníkov smeroval najprv k cedovaniu pohľadávky a až následne k započítaniu vzájomných pohľadávok žalobcu a poškodeného považujeme za ničím nepodložené a zjavne účelové. Podotkol, že v zmysle predloženej zmluvy o postúpení pohľadávky poškodený v rámci jedného dokumentu uhradil predmetnú faktúru za nájom a súčasne postúpil žalobcovi za odplatu svoj nárok na náhradu škody voči žalovanému, čím došlo k úbytku v majetkovej sfére žalobcu. Na základe uvedeného nie je možné hľadiť na skutočnosť vzniku škody tak formalisticky, že poškodený neuhradil predmetnú faktúru, dokým nedošlo k fyzickému prevodu finančných prostriedkov z majetkovej sféry poškodeného do majetkovej sféry žalobcu (prenajímateľa). Neexistuje predsa rozdiel v tom, či poškodený uhradí žalobcovi v hotovosti nájomné a následne žalobca zaplatí tú istú sumu ako odplatu za postúpenie pohľadávky späť poškodenému, alebo sa toto zrealizuje vzájomným zápočtom. Všetky odvolacie námietky žalovaného považuje žalobca za neopodstatnené a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil ako vecne správny.

7. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle § 379 a § 380 ods. 1 CSP v rozsahu a z dôvodov odvolania žalovaného, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdiť.

8. Odvolací súd preskúmaním veci v rozsahu a z dôvodov odvolania žalobcu dospel k záveru, že súd prvej inštancie pri rozhodnutí vzal do úvahy všetky skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov účastníkov vyplynuli, neopomenul rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané alebo vyšli počas konania najavo, výsledok hodnotenia dôkazov zodpovedá tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 191 CSP. Pri rozhodovaní súd prvej inštancie použil správny právny predpis, správne ho vyložil a na daný skutkový stav ho aj správne aplikoval. Odvolací súd sa preto stotožňuje so skutkovými i právnymi závermi súdu prvej inštancie a z tohto dôvodu si odvolací súd aj osvojil dôvody napadnutého rozhodnutia, v celom rozsahu na ne poukazuje v zmysle § 387 ods. 2 CSP a k odvolacím námietkam žalovaného dodáva nasledovné:

9. Žalovaný v priebehu sporu ako aj v podanom odvolaní opakovane spochybňoval aktívnu legitimitáciu žalobcu z dôvodu absolútnej neplatnosti zmluvy o postúpení pohľadávky z poškodeného na žalobcu. Súd prvej inštancie správne posúdil, že v dôsledku zmluvy o postúpení pohľadávky je daná aktívna legitimitácia žalobcu, nakoľko predmetnou zmluvou došlo jednak k postúpeniu pohľadávky a zároveň k vysporiadaniu záväzkov medzi poškodeným ako nájomcom a žalobcom ako prenajímateľom. Je nesporné, že predmetná pohľadávka mohla byť predmetom postúpenia, pretože predmetom postúpenia bol nárok na náhradu škody, ktorý vznikol poškodenému ako následok dopravnej nehody, pričom postúpená pohľadávka mala charakter budúcej pohľadávky, keďže jej vznik bol viazaný na ďalšie právne úkony, ktoré sú obsahom danej zmluvy, a to odplatnosť postúpenia a vzájomné započítanie pohľadávok. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 19.7.2018 nepochybne vyplýva predmet - pohľadávka vo výške 710,40 eur voči žalovanému, pričom postúpenie je odplatné za odplatu vo výške 710,40 eur, ktorá zodpovedá faktúre č. 180405 vystavenej žalobcom ako prenajímateľom postupcovi /poškodenému BJ Servis s.r.o. ako nájomcovi za prenájom náhradného motorového vozidla. V bode č. 5. zmluvy sa zmluvné strany dohodli, že si vzájomné nároky - úhrada odplaty za postúpenie pohľadávky a úhrada nájomného za náhradné vozidlo, započítavajú.

10. V zmysle § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka môže byť postúpená iba existujúca pohľadávka, aj premlčaná, a tiež budúca pohľadávka, pokiaľ je určitá, identifikovateľná. Z uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky sp.zn. II ÚS 165/2017 vyplýva, že "podmienkou platnosti zmluvy je, aby išlo o existujúcu, určitú a identifikovanú pohľadávku". S poukazom na uvedené preto súd prvej inštancie

správne konštatoval, že postúpenie pohľadávky medzi žalobcom a poškodeným bolo platné a vyplýva z neho aktívna vecná legitímácia žalobcu v spore.

11. V prejednávanej veci bolo nepochybne preukázané a v konaní medzi stranami nebolo sporné, že dňa 27.6.2018 došlo k škodovej udalosti, pri ktorej bola spôsobená škoda na motorovom vozidle značky Škoda Octavia RS 162/2 OTSI M6F, EČV BL XXX JV, ktoré motorové vozidlo v čase dopravnej nehody patrilo poškodenému BJ Servis s.r.o. Bratislava. Škodová udalosť bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, ktoré bolo v čase dopravnej nehody povinne zmluvne poistené u žalovaného ako poisťovne. V dôsledku škodovej udalosti bol poškodený nútený dať svoje motorové vozidlo opraviť, pričom oprava poškodeného vozidla bola vykonaná v období trvajúcom 16 dní. Poškodený za účelom zabezpečenia svojich potrieb dňa 4.7.2018 uzatvoril so žalobcom zmluvu o prenájme vozidla č. 375/46, ktorej predmetom bol nájom náhradného motorového vozidla značky Škoda Octavia, EČV MT XXX EM a to v období od 4.7.2018, pričom poškodený vozidlo preukázane využíval až do 19.7.2018. Po ukončení doby trvania nájmu náhradného vozidla, vystavil žalobca poškodenému faktúru č. 180405 za prenájom motorového vozidla počas 16 dní pri jednotkovej cene 37,- eur/deň, teda spolu na sumu 592 eur (bez DPH), 710,40 eur s DPH. V oznámení o poistnom plnení zo dňa 2.8.2018 žalovaný žalobcovi oznámil, že ukončil šetrenie poistnej udalosti a na fakturovanú sumu za prenájom náhradného motorového vozidla priznal poistné plnenie za 10 dní prenájmu v sume 424,49 eur.

12. Pokiaľ ide o poskytnuté poistné plnenie, toto má byť v takom rozsahu, aby poškodenému bola nahradená škoda v rozsahu, ktorý je preukázaný. Občiansky zákonník určuje rozsah škody § 442 Občianskeho zákonníka. Občiansky zákonník pritom nedefinuje pojem "skutočná škoda". Podľa ustálenej judikatúry sa pod skutočnou škodou rozumie ujma, ktorá predstavuje zmenšenie majetku poškodeného a je objektívne vyjadriteľná peniazmi. Ide o určenie rozdielu v hodnote poškodeného majetku pred spôsobením škody a po spôsobení škody (R 55/1971); inak sa škoda definuje aj ako ujma (vyjadriteľná v peniazoch), spočívajúca v zničení, strate, zmenšení alebo znehodnotení veci a predstavujúca majetkové hodnoty, potrebné na uvedenie do predchádzajúceho stavu. Za skutočnú škodu sa považuje škoda, ktorá sa prejaví v majetkovej sfére poškodeného tým, že došlo k zmenšeniu jeho majetku. Predstavuje tak náklady vyjadrené v peňažnej forme, ktoré sú potrebné na uvedenie do pôvodného stavu alebo aj náklady, ktoré boli navyše vynaložené v porovnaní so stavom, ktorý tu bol bez škodnej udalosti.

13. Z ustálenej judikatúry vyplýva, že poškodený má nárok na náhradné vozidlo len za podmienky, ak je jeho zapožičanie nevyhnutne potrebné a zároveň, že náklady na takéto zapožičanie sú vynaložené nutne a účelne. V danom prípade však pred súdom prvej inštancie bolo preukázané, že na strane poškodeného sa jednalo o účelne a nutne vynaložené náklady na prenájom náhradného motorového vozidla v trvaní 16 dní, po ktorú dobu trvala oprava poškodenému motorového vozidla, pričom k zapožičaniu náhradného motorového vozidla došlo v príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou zo dňa 27.6.2018. Odvolací súd zdôrazňuje, že poškodený si náhradné vozidlo prenajal iba na obdobie, kedy sa jeho poškodené vozidlo nachádzalo v servise a dĺžku opravy ovplyvniť nemohol. Náhradné vozidlo bolo vrátené bezodkladne po skončení opravy, preto je účelnosť jeho prenájmu jednoznačná. Objektívnosť potreby náhradného motorového vozidla vyjadril žalovaný aj tým, že časť týchto nákladov poškodenému preplatil.

14. Taktiež bolo preukázané, že žalovaný priznal poškodenému poistné plnenie 424,49 eur, teda len 10 dní prenájmu náhradného motorového vozidla. Odvolací súd však považuje dobu 16 dní, po ktorú mal poškodený v prenájme náhradné motorové vozidlo z dôvodu opravy svojho poškodeného motorového vozidla za primeranú, odôvodnenú a náklady na prenájom náhradného motorového vozidla za celé toto obdobie za náklady účelne vynaložené, ktoré možno z hľadiska náhrady škody považovať za skutočnú škodu, ktorá poškodenému vznikla v priamej príčinnej súvislosti so škodovou udalosťou, za ktorú zodpovedá poistenec žalovaného.

15. Nakoniec odvolací súd uvádza, že vo vzťahu k predmetnému rozsudku nie je možné prijať ani odvolaciu námietku žalovaného o nepreskúmateľnosti napadnutého rozsudku. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola už dávnejšou judikatúrou považovaná nie za procesnú vadu konania v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP, ale za tzv. inú vadu konania, (viď R 111/1998). Výkladom toho, či nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá vadu konania spočívajúcu v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom, následkom zistenia ktorej je zrušujúce rozhodnutie, resp. či ide len o tzv. inú vadu konania, sa zaoberalo Občianskoprávne kolégium Najvyššieho súdu Slovenskej republiky na zasadnutí konanom dňa 3. decembra 2015 a prijalo stanovisko, ktoré je publikované v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu SR a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: "Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania

podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku", vychádzajúc z ktorého teda len výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá dôvod na odvolanie spočívajúci v porušení práva na spravodlivý proces (predtým v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom) uvedeným v § 365 ods. 1 písm. b) CSP, inak ide o tzv. inú vadu konania (§ 365 ods. 1 písm. d) CSP), v súvislosti s čím je potrebné vždy skúmať mieru (intenzitu) nepreskúmateľnosti, ktorou táto vada poškodí účastníka konania na jeho ústavných právach, teda v každej konkrétnej veci individuálne zodpovedať otázku, do akej miery možno nepreskúmateľnosť rozhodnutia posudzovať ako tzv. inú vadu a do akej miery ho možno posudzovať ho ako odňatie možnosti konať pred súdom, resp. porušenie práva na spravodlivý proces.

16. Odôvodňovanie súdnych rozhodnutí je teda nesporne súčasťou práva na spravodlivý súdny proces v zmysle článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd a článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, avšak len v situácii, keď z odôvodnenia rozhodnutia nemožno zistiť dôvody, pre ktoré bolo (ne)vyhovené uplatnenému nároku, čím je pre účastníkov veľmi obtiažne pochopiť takéto rozhodnutie, nemožno vylúčiť, že rozhodnutie, z ktorého nie je možné aspoň v základných rysoch zistiť, akými úvahami sa súd pri formulovaní výroku spravoval, treba považovať za nepreskúmateľné. Takéto rozhodnutie súdu porušuje právo účastníka na spravodlivý súdny proces, pretože mu upiera možnosť náležite skutkovo a právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci opravných prostriedkov.

17. Preskúmaním obsahu odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd nevzhladol dôvodnosť uplatnenej odvolacej námietky žalovaného. Rozhodnutie súdu ako orgánu verejnej moci nemusí byť totožné s očakávaniami a predstavami toho - ktorého účastníka konania, ale z hľadiska odôvodnenia musí spĺňať parametre zákonného rozhodnutia požiadavkami v zmysle § 220 ods. 2 CSP. Všeobecný súd nemusí dať odpoveď na všetky otázky nastolené účastníkom, ale len na tie, ktoré majú pre vec podstatný význam (rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach sp. zn. IV. ÚS 115/03 či sp. zn. III. ÚS 60/04), čo plne dopadá tiež na odôvodnenie rozhodnutia odvolacieho súdu. Túto požiadavku zvyrazňuje vo svojej judikatúre aj Európsky súd pre ľudské práva a pripomína, že právo na spravodlivý súdny proces nevyžaduje, aby súd v rozsudku reagoval na každý argument prednesený v súdnom konaní, rozsah povinnosti odôvodniť súdne rozhodnutie sa môže meniť podľa povahy rozhodnutia a musí byť analyzovaný s ohľadom na okolností každého prípadu, preto len ak by súd v odôvodnení nereagoval na zásadnú, relevantnú námietku, súvisiacu s predmetom súdnej ochrany prednesenú v konkrétnostiach účastníkom, bolo by potrebné tento nedostatok považovať za prejav arbitrárnosti. Stačí teda, aby reagoval súd na ten argument (argumenty), ktorý je z hľadiska výsledku súdneho rozhodnutia považovaný za rozhodujúci (napr. rozsudok vo veci Ruiz Torija c. Španielsko a Hiro Balani/Španielsko, oba z 9. decembra 1994, Annuaire, séria A č. 303 A a č. 303 B).

18. V posudzovanej veci súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia dal odpoveď na všetky zásadné právne a skutkovo relevantné otázky, súvisiace s predmetom súdnej ochrany a obrany proti nej. Odôvodnenie rozhodnutia obsahuje dostatok skutkových a právnych záverov, spĺňa vyššie uvedené požiadavky a tvorí dostatočný podklad pre uskutočnenie prieskumu v odvolacom konaní, pričom odvolací súd nezistil, že by tieto závery boli neodôvodnené. Skutočnosť, že odvolateľ sa s názorom súdu prvej inštancie nestotožňuje, nemôže sama o sebe viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti, či arbitrárnosti rozhodnutia súdu prvej inštancie.

19. Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP ako vecne správny potvrdil.

20. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu voči žalovanému, ktorý úspech v odvolacom konaní nemal a preto mu odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania proti žalovanému v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

21. Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancie. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).